

Højsangen

(Kapitel 1)

¹ Salomon og Sulamits kærlighedssang

Hun:

² Bare han dog vil give mig masser af kys!

Din kærlighed er bedre end vin.

³ Du dufter af den dejligste parfume,
selv dit navn dufter sødt.

Derfor elsker de unge kvinder dig.

⁴ Tag min hånd, lad os løbe.

Du, min konge, har budt mig ind på dit værelse.

De unge kvinder fra Jerusalem:

Vi vil glæde os og fejre ham.

Hans kærlighed er bedre end vin.

Hun:

De elsker dig virkelig.

Hun:

⁵ Jeg er solbrændt, men smuk,
unge kvinder fra Jerusalem;
som beduinetene i Kedar,
som forhænget i Salomons tempel.

⁶ Se ikke ned på mig, fordi min hud er mørk,
fordi solen har mærket mig.

Mine brødre var blevet vrede på mig
og satte mig til at passe deres vingård,
– men porten til min egen lod jeg stå på klem.

Hun:

⁷ Sig mig, min elskede,
hvor lader du fårene græsse,

hvor skal de hvile sig ved middagstid?
Sig mig det, så jeg ikke pynter mig med slør
i nærheden af andre mænds fåreflokke.

Han:

- ⁸ Hvis du er i tvivl,
du allersmukkeste kvinde,
så følg fårenes spor,
og lad dine geder græsse
ved hyrdernes telte.
⁹ Jeg vil sammenligne dig, min skat,
med den smukkeste hoppe, den, der fører Faraos vogn.
¹⁰ Øreringene klæder dig,
din hals er smuk med juvelerne.

De unge kvinder fra Jerusalem:

- ¹¹ Vi vil lave dig halskæder af guld
med vedhæng af sølv.

Hun:

- ¹² Min konge ligger på sin seng
indhyllet i min parfume.
¹³ Som et bundt af duftende myrraplanter
ligger min elskede mellem mine bryster.
¹⁴ Han dufter som en buket hennablomster
fra vingårdene i En-Gedi-oasen.

Han:

- ¹⁵ Du er smuk, min Sulamit,
du er smuk, dine øjne er blide som duer.

Hun:

- ¹⁶ Hvor er du smuk, min elskede Salomon, hvor er du dejlig.
Vores seng er den bløde græsmark
¹⁷ i et hus af cedertræer og høje cypresser.

(Kapitel 2)

Søn 16.6.1945
 UDØDELIGE AFRODITE PÅ KÆRLIGHEDSTRONEN
 ZEUS' DATTER, DU, SOM FORFØRER, JEG BE'R DIG
 ØDELÆG IKKE MED LIDELSE, IKKE MED LÆNGSEL
 HERSKER, MIT HJERTE

HVORDAN KAN MAN ANDET END TØRSTE EFTER
 PINENS OPHØR NÅR DEM MAN ELSKER GØR ÉN
 SYG AF LÆNGSEL GANG PÅ GANG, AFRODITE
 HVAD ER DIN HENSIGT

NÅR DU BARE RYSTER MIG TIL, JEG SKÆLVER
 AF BEGÆR SÅ MINE KNÆ BLIVER MATTE
 • IKKE •

• DIG, JEG BEGÆRER •
 • AT LIDE •
 • DETTE •
 VED JEG MED MIG SELV

MEN KOM HER HVIS DU NOGENSINDE FØR
 HØRTE MIN STEMME FRA DET FJERNE
 OG LYTTENDE FORLOD DIN FAR'S
 GYLDNE HUS OG KOM

IDIN STRIDSVOGN SPÆNDT FOR MED SMUKKE SPURVE
 SOM KVIKKT FLØJ DIG HEN OVER DEN SORTE JORD
 OG MED ET SUS AF VINGESLAG
 NED GENNEM HIMLEN
 ANKOM DE PLUDSELIG OG DU ÅH, LYKKELIGE
 SPURGTE MED ET SMIL PÅ DIT UDØDELIGE ANSIGT
 OM HVAD DER NU IGEN VAR GALT OG HVORFOR JEG
 NU IGEN KALDTE

OG HVAD JEG AF HELE MIT FORRYKTE HJERTE
 ØNSKEDÉ SKU' SKE: "HVEM SKAL JEG NU IGEN FRISTE
 TIL AT TAGE DIG TILBAGE I SIT INDERSTE? HVEM
 SÅRER DIG, SAPFO?"

HVIS HUN FLYGTER SKAL HUN SNART FORFØLGE
 HVIS HUN VRAGER GÅVER SKAL HUN SNART FORÆRE
 SKAL SKE, LAD DET SKE. KOM, VÆR
 SELV MOD SIN VILJE"

KOM TIL MIG NU SOM FØR, BEFRÍ MIG FRA TUNG
 URO OG ALT HVAD MIT HJERTE BEGÆRER
 SKAL SKE, LAD DET SKE. KOM, VÆR
 MIN ALLIEREDE

Castril (d. 3 - 54 d. Køb.)

5

Leve skal vi, min Lesbia, og elske!
Lad os købe og vrage alt formørket
brok fra oldinge for en ussel småmønt.
Sole synker, og snart er de tilbage,
men vort lys er kun kort, og når det slukkes,
får vi én evig nat, nat kun til søvnen.
Giv mig tusinde kys og hundred mere,
tusind oven i det og derpå hundred,
derpå tusinde mere, hundred mere.
Efter så mange kys, tusindvis af dem,
lad os kludre i regnskabet og glemme
tallet, så ingen onde hjerter bliver
bitre over de mange kys, vi delte

85

Afskyr og elsker på én gang, det gør jeg. Måske vil du spørge
hvorför? Jeg ved ikke det.
Kun at det flår mig itu.

1800 - 1856

PAA SNEEN

Hen over Torv og Gade,
Hvor Sneen laae, den hvide,
Belyst af Nattens Maane,
Jeg saae dig hastig skride.

I eventyrlig Skjønhed,
Krystalklar, straalte Staden,
Og som et magisk Luftsyn
Blændede Slotsfacaden.

Om dine Hænder vandt sig
Muffen, den lykkelige.
Og om dit Knæ jeg hørte
Den glatte Silke skrige.

Dit Aandepust, usynligt
Ellers som Rosenduftens,
Nu strømte gjennem Sløret
En Sølvsky ud i Luften.

Sig syngende lod Sleen
Af dine Fødder trykke.
Og paa det bløde Teppe
Henflagrede din Skygge.

192

Jeg saae den hastigt svæve
Over den glimmerhvide,
Ætherisk-rene Flade -
En anden ved dens Side.

Det var min egen Skygge!
Den skyndte sig utrolig -
Jeg havde aldrig seet den
Saa langstrakt og urolig.

Den nærmed sig forvirret -
Den lod - det er det Sande -
Sit eget sorte Væsen
Med dit sig kjælent blande.

De svulmede - Canova
Ei bedre Grupper skabte -
Imellem blev de borte,
Naar Maanens Lys sig tabte.

Og kom igjen tilsyne
I Stillinger - o Lykke,
Mit Kjød og Blod maa savne.
Men opnaaes af min Skygge!

193

SA TAG MIT HJERTE

Så tag mit hjerte i dine hænder,
men tag det varsomt og tag det blidt,
det røde hjerte – nu er det dit.

Det står så roligt, det står så dæmpet,
for det har elsket, og det har lidt,
nu er det stille – nu er det dit.

Og det kan såres, og det kan segne,
og det kan glemme og glemme tit,
men glemmer aldrig, at det er dit.

Det var så stærkt og så stolt, mit hjerte,
detsov og drømte i lyst og leg,
nu kan det knuses – men kun af dig.

PA CAFE

En god sang,
et lille skørte mirakel
udgår af grammofonen,
mens jeg tier.
Og til alles forbavelse
rykker jeg stolen bort under mig,
og bliver siddende i luften.

Foran mig sidder en pige
med grimme tænder
og flygtige øjne.
Hun tier.

– Vi to ved,
hvad der foregår indeni hinanden,
og stærke som løver kysses vore sjæle.

Hun stiger op i luften,
og jeg med,
vi finder hinanden
dér over bordene.
Og til drøn og klapsalver
over sangens mirakel
vilder vi os om hinanden
og karusellerer ud af cafén.

HYRDINDE

Dine seude Hindbaerlæber,
din kolde Blæstkind mod min,
dine blaa blaa Himmeløjne
med dejlige Dagnaaner i.

Efteraar omkring og inde i os,
Glæden er en syngende Blæst,
kommer den da endelig for at
forløse os som før i Glemsel.

Varsomt i Hækken leger
dine Hænder med Lovets Lyd,

Hasselfædrene knækker vi
med Hælen mod den haarde Vøj.

Du giver mig Efteraarskernen,
O dine levende Læber mod mine,
dine blaa blaa Himmeløjne
med dejlige Dagnaaner i.